

Πάθος κτηνώδες βδελυρό

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown



Στο τελευταίο κεφάλαιο (22ο) του τελευταίου βιβλίου της Αγίας Γραφής, του υπέροχου βιβλίου της Αποκαλύψεως, περιγράφεται ο ουράνιος Παράδεισος, η αιώνια και μακαρία ζωή των δικαίων. Όμως μετά τον έβδομο και τελευταίο μακαρισμό, μετά την ευλογημένη λέξη «μακάριοι», που αφορά όσους θα ευφραίνονται στον πνευματικό Παράδεισο του τριαδικού Θεού, ακούγεται ο κεραυνοβόλος θείος λόγος «έξω»! Ένας λόγος που προκαλεί ίλιγγο, σύγκρυο, φρίκη, τρόμο! «Έξω» και μακριά από τον παμπόθητο Παράδεισο με τα αιώνια αγαθά του, ποιοί; «οι κύνες και οι φαρμακοί και οι πόρνοι και οι ειδωλολάτραι και πας ο φίλων και ποιών ψεύδος» (Αποκ. κβ [22] 14-15).

Έξω οι αδιάντροποι σαν τα σκυλιά, οι μάγοι και οι πόρνοι και οι ειδωλολάτρεις και καθένας που αγαπά και διαπράττει την απάτη και την πλάνη της αμαρτίας. Πρώτοι στον κατάλογο των δυστυχισμένων ανθρώπων που αποκλείονται από την μακαριότητα του Παραδείσου, «οι κύνες», οι κίνοιδοι, κατά τον ερμηνευτή Αρέθα, οι ομοφυλόφιλοι!

Γιατί αυτός ο αποκλεισμός; Διότι πρόκειται για βαρύτατο αμάρτημα. Αμάρτημα που καταδικάζεται τόσο αυστηρά από το Πνεύμα του Θεού και όχι μόνο στο τελευταίο κεφάλαιο του τελευταίου βιβλίου της Αγίας Γραφής.

Διότι ήδη στο πρώτο βιβλίο της Αγίας Γραφής, τη Γένεση, έχουμε φοβερή καταδίκη του βδελυκτού αυτού αμαρτήματος με την ολοσχερή καταστροφή των πόλεων Σοδόμων και Γομόρρων. Οι κάτοικοι των δύο εκείνων περιοχών είχαν όλοι – νέοι και γέροι – υποδουλωθεί στο πάθος αυτό, το ατιμωτικότερο των παθών, ώστε προκάλεσαν την οργή του Θεού.

Η οργή δε αυτή εκδηλώθηκε με το να βρέξει ο Θεός από τον ουρανό «θείον και πυρ», με τα οποία «κατέστρεψε τας πόλεις τούτας και πάσαν την περίχωρον και πάντας τους κατοικούντας εν ταις πόλεσιν» και όλη τη βλάστηση της ωραίας και πλούσιας εκείνης περιοχής! (βλ. Γεν. ιθ [19] 1-28). Αργότερα το απαίσιο αυτό αμάρτημα καταδικάζεται δύο φορές στο βιβλίο του Λευϊτικού (Λευϊτ. ιη [18] 22· κ [20] 13).

Το φοβερό γεγονός της καταστροφής των Σοδόμων και Γομόρρων μαρτυρείται ιστορικώς και διαχρονικώς από τη Νεκρά θάλασσα. Κάτω από τον υγρό αυτό τάφο βρίσκονται τα Σόδομα και τα Γόμορρα. Αιώνες τώρα θειούχες αναθυμιάσεις δηλητηριάζουν την περιοχή. Ζωή δεν υπάρχει στα νερά της. Στην επιφάνειά της επιπλέον σβώλοι θειαφιού. Οι άνθρωποι δεν βυθίζονται λόγω της πυκνότητος του νερού.

Αλλ' εκτός από τη διαχρονική παρουσία της Νεκράς θαλάσσης, που βοά και κράζει πόσο ο Θεός απεχθάνεται το βαρύτατο αμάρτημα της ομοφυλοφιλίας, έχουμε και τις μαρτυρίες του Σωτήρος Χριστού (βλ. Ματθ. ι [10] 14-15· ια [11] 23-24· Λουκ. ιζ [17] 20-29) και των αγίων Αποστόλων, που μιλούν στην Καινή Διαθήκη για τη μεγάλη αυτή αμαρτία και αναφέρονται στις αμαρτωλές εκείνες πόλεις και την τιμωρία τους (βλ. Ιούδα 7).

Εκείνος όμως που μιλάει αναλυτικότερα και καταφέρεται σαφώς κατά του βδελυκτού αυτού αμαρτήματος είναι ο άγιος απόστολος Παύλος. Η γλώσσα που χρησιμοποιεί περιγράφοντας τα πάθη αυτά είναι έντονα ρεαλιστική. Επειδή, λέγει, οι άνθρωποι λάτρευσαν την κτίση παραμερίζοντας με περιφρόνηση τον Κτίστη, γι' αυτό ο Θεός επέτρεψε να παραδοθούν σε ατιμωτικά πάθη.

Διότι οι γυναίκες τους άλλαξαν τη φυσική σχέση και χρήση με την αφύσικη και εξευτελίστηκαν με ακατονόμαστες ασέλγειες.

Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο και οι άνδρες άφησαν τη φυσική σχέση και χρήση της γυναίκας και φλογίστηκαν από φωτιά ακράτητης επιθυμίας μεταξύ τους, προβαίνοντας σε ασελγείς και άτιμες πράξεις αρσενικοί με αρσενικούς και παίρνοντας από τον ίδιο τον εαυτό τους τον μισθό που τους άξιζε για την πλάνη της ειδωλολατρίας τους.

Και προσθέτει ο θεοφώτιστος Απόστολος: Αυτοί, ενώ γνώρισαν καλά εκείνο που ο Θεός τους πρόσταξε ως δίκαιο, ότι δηλαδή όσοι κάνουν τέτοια έργα είναι άξιοι θανάτου, όχι μόνο τα κάνουν, αλλά και επιδοκιμάζουν εκείνους που τα κάνουν, δείχνοντας έτσι ότι τρέχουν προς το κακό όχι από αδυναμία, αλλά από βαθιά διαφθορά της ψυχής τους (Ρωμ. α 25-32). Γι' αυτό και οι θεοφόροι Πατέρες επιμένουν πολύ στην καταδίκη του βδελυκτού αυτού πάθους.

Ο ιερός Χρυσόστομος λέγει ότι αυτό είναι «δαιμονικός βίος». Όλα τα πάθη, λέγει, είναι ατιμωτικά, ιδιαίτερα όμως η μανία αυτή. Και αλλού το ονομάζει «κολοφώνα των κακών», αποκορύφωμα όλων των κακών. «Νόσημα χαλεπόν (βαρύ) και ανίατον», «λοιμόν, λοιμών χαλεπώτερον», πανώλη χειρότερη από τις πανώλεις! Τονίζει δε ο ιερός Χρυσόστομος ότι αυτό, όπως άλλωστε και όλα τα πάθη, προέρχεται από το ότι οι άνθρωποι αυτοί δόθηκαν στις απολαύσεις και απεμάκρυναν από την ψυχή τους τον φόβο του Θεού. Γι' αυτό και ο Θεός τους εγκατέλειψε.

Επίσης ο Μέγας Βασίλειος το καταδικάζει απερίφραστα με τον Ζ και ΚΒ Κανόνα του.

Σήμερα οι δούλοι της ηθικής αυτής διαφθοράς έπαθαν τέτοια πώρωση και διαστροφή, ώστε οργανώνουν «παρελάσεις υπερηφανείας» διαφημίζοντας προκλητικά τη διαστροφή τους και «επαγαλλόμενοι» για την πονηρία τους (Μέγας Βασίλειος).

Υπερηφανεύονται γι' αυτό που χαροποιεί τους ανθρωποκτόνους δαίμονες, εξοργίζει τον Θεό και προκαλεί αηδία στους ανθρώπους. Μιλούν για «διαφορετικότητα», ενώ αυτό που βιώνουν είναι έσχατη αναισχυντία. Είναι καταφανώς δαιμονική ενέργεια, που αποβλέπει στην αποκτήνωση του ανθρώπου και στην πλήρη διάλυση της θεόπλαστης προσωπικότητός του. Ταυτόχρονα δε διαλύουν τον θεοίδρυτο θεσμό της οικογένειας και άρα όλο τον κοινωνικό ιστό.

Με αυτή την πλήρη εξαχρείωση ποιός θα σώσει τα δυστυχημένα αυτά πλάσματα κατά την ημέρα της Κρίσεως; Και όχι μόνο αυτούς, αλλά και όσους τους επιδοκιμάζουν; Διότι τις προκλητικές αυτές παρελάσεις, που γίνονται δυστυχώς τελευταία και στην Ελλάδα, τις υποστηρίζουν εκθύμως τοπικές αρχές, όπως οι δήμαρχοι Αθηνών και Θεσσαλονίκης!

Με την άδειά τους παρελαύνουν στην πόλη των Αθηνών παρουσία εκπροσώπου του Δήμου, στην πόλη που έφερε το φως του Ευαγγελίου ο απόστολος Παύλος, στην πόλη του αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου και της αγίας Φιλοθέης. Παρελαύνουν σκορπίζοντας τη δυσωδία του πάθους τους στην πόλη του μυροβλύτου αγίου Δημητρίου και του φωστήρος της ορθοδοξίας αγίου Γρηγορίου του Παλαμά. Και ο δήμαρχος της Θεσσαλονίκης τους χειροκροτεί και φωταγωγεί τον Λευκό Πύργο,

αντί να τον σκεπάσει με μαύρα πέπλα σε ένδειξη βαθυτάτου πένθους!

Όμως όποιος «συνευδοκεί» με όσους ενεργούν κατ' αυτόν τον τρόπο, «παρουσιάζεται οιονεί (τρόπον τινά) σύμμαχος και συνεργάτης υπέρ του βασιλείου του σατανά και των συμφερόντων αυτού» (Παν. Ν. Τρεμπέλας). Διότι υπερασπίζεται και δικαιολογεί και ενθαρρύνει τους άλλους να κάνουν τα ίδια! Έτσι όμως αλλοιώνει τα ηθικά κριτήρια της ανθρώπινης κοινωνίας. Όσοι όμως ανήκουμε στην Εκκλησία του Χριστού «στώμεν καλώς»!

Ας μην αφήσουμε αθωράκιστη την Ελλάδα μας, απροστάτευτα τα παιδιά μας. Ας μην επιτρέψουμε να γίνει η χώρα, που αρωματίζεται από τα μύρα αγίων Λειψάνων οσίων και μαρτύρων, τόπος από όπου θα αναδύεται η σατανική δυσωδία της βδελυρής ομοφυλοφιλίας.

Η αγία και ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος έχει χρέος να υψώσει στεντόρεια καταδικαστική φωνή, στιγματίζοντας την αναίσχυνη ομοφυλοφιλία και προασπίζοντας το λογικό ποίμνιο της Εκκλησίας του Χριστού.

Το δρόμο τον άνοιξε ήδη η Ορθόδοξος Ιεραρχία της Μολδαβίας. Ταυτόχρονα, όσοι πιστεύουμε στον Τριαδικό Θεό ας υψώσουμε σ' αυτήν την αντιπνευματική εποχή, στην οποία αλωνίζει το πνεύμα του αντιχρίστου, χέρια, νου και καρδιά σ' Αυτόν του Οποίου αι χείρες μας εδημιούργησαν και μας έπλασαν κατ' εικόνα ιδικήν Του και καθ' ομοίωσιν.

Δηθώμεν του Κυρίου, ικετεύοντάς Τον να καλέσει εις μετάνοιαν και σωφρονισμόν τους δυστυχείς δούλους των δαιμόνων της ομοφυλοφιλίας. Είναι χρέος μας.

Περιοδικό «Ο ΣΩΤΗΡ» Τεύχος Οκτωβρίου

Πηγή: http://anavaseis.blogspot.gr/2013/10/blog-post_5545.html#more